

"Bláznivé stařeny"!

takto hovoří "uprchlík" o ženských dobrovolnicích, rozdávajících humanitární pomoc, 7.9.2015

Darja Aslamová je první ruská válečná reportérka s více než dvacetiletými novinářskými zkušenostmi. Pokud se ve světě rozhoří válečný konflikt, tato nebojácná žena tam cestuje, aby zprávy pro své čtenáře mohla přinést z první ruky. Zda to bylo Abcházie, Náhorní Karabach, Kambodža, Osetie, Tádžikistán, Jugoslávie, Rwanda, Čečensko, Mali, Egypt, Libanon, Ukrajina - Darja Aslamová přinášela zprávy ze všech těchto ohnisek konfliktů. Nyní se Darja Aslamová vybrala trasou, kterou do Evropy přicházejí tisíce uprchlíků. Její reportáž je odlišná od těch, které nám nabízejí naše média, a to i obsahem, i svou profesionalitou. Mluvila s uprchlíky z různých zemí, ale také s místními obyvateli, dobrovolnicí, policistům, politikům či analytikům. Zjistila

skutečnosti, o kterých naše média nezadají:

- né každý uprchlík, který říká, že je ze Sýrie, opravdu ze Sýrie je. Evropa nechce mluvit o uprchlících ze zemí, kterým spolu s USA na křídlech bombardérů přinesla demokracii;
- někteří z nich jsou tak bohatí, že země jako Slovensko jsou pro ně žebrácké. Syrská rodina z Aleppa zaplatila za cestu do Evropy 20 000 dolarů a těší se na život, ve kterém už bude pro ni vše zdarma;
- pohrdají ženami, které jim rozdávají humanitární pomoc. Mužští členové jejich rodiny by je podle nich měly držet doma a nepouštět na ulici;
- neváhají ze své 14-leté sestry udělat druhou ženu "slušného" člověka. V Anglii si bude královsky žít z dávek pro osamělou nezletilou matku;
- za 5 let bude podle nich Evropa vypadat zcela jinak. Namísto kostelů zde budou stát minarety.

"Uprchlíci v Bělehradě se absolutně nepodobají na syrské uprchlíky, které jsem viděla v Libanonu. Tam jsou lidé s tragickými osudy, lidé, kteří byli zbaveni všeho a pomalu umírající pod krutým sluncem v přeplněných táborech, o které se nikdo nestará. Ti, kteří se dostali do Evropy - ti jsou elita. S penězi a se svými plány."

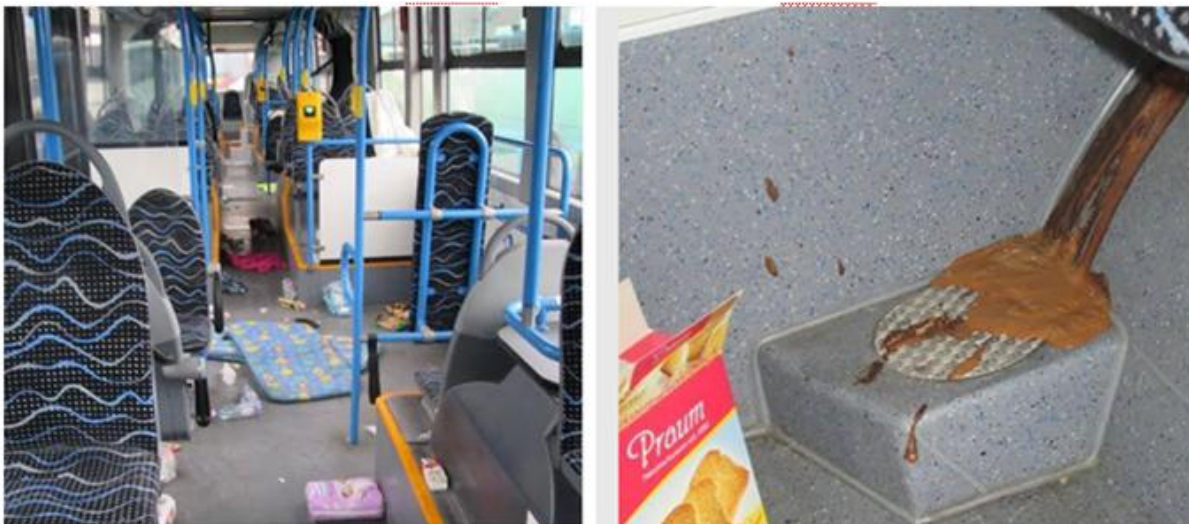
Darja Aslamová navštívila několik evropských zemí, kde každý den přibývají desítky tisíc lidí z Afriky a zemí Blízkého východu. Zdaleka to však nejsou klasičtí uprchlíci. TITO se na novém místě považují za pány, pohrdají místními obyvateli, kteří jim pomáhají, a žádají pro sebe stále nové a nové výhody.

Obr. Uprchlíci v městečku Kaniža

"Maličké město Kaniža na srbko-maďarské hranici. Každé ráno o šesté zvony kostela Petra a Pavla začínají svou Clivia píseň. Přistupuji k oknu a odhrnul závěs. Náměstí před hotelem je pusté. ONI jsou pryč. Zůstaly jen "strážní" - několik snědých mladých mužů, sedících na trávě pod stromy.

Ale vtom už na hlavním nádraží lomoz první mezinárodní autobus a vypouští novou várku uprchlíků. Jsou to zejména muži do 30 let v džínách a tričkách. Ale i ženy v hidžábu s maličkými dětmi na rukou.

Obr. Maďarský autobus po převozu utečenců

Nehledě na úpornou palčivost jsou ženy zahalené v tmavých vlněných oděvech. Některé mají dokonce i černé rukavice. Všichni tito lidé jsou velmi sebevědomí a zcela lhostejní k kouzlu starobylého křesťanského městečka. O deváté se na rohu otevírá kavárna "Venezia", do které chodí uprchlíci, aby si nabili své novučky iPhony a notebooky, použili WC nebo si dokonce umyli v umyvadle vlasy.

K večeri by v centru Kaniža jablko nepropadly na zem. Stovky lidí si rozložily dočasný tábor na dvou centrálních náměstích. Podle nejskromnějších odhadů jich je kolem dvou tisíc. Sedí na trávě, jedí, pijí a pohrdáním dívají na městských uklízeče, kteří jsou nuceni za nimi sbírat plastové obaly, lahve, zbytky jídla.

Smrt Evropy

Spouští se noc. Tma je signál. Lidé se rozdělují na 30 až 50-členné skupiny. Každá z nich má svého vůdce. O jedenácté večer se skupiny vydávají pěšky k srbsko-maďarské hranici. Obyvatelé mlčky sledují přes okna, jak se přes tiché, doslova vymřelé město pohybují imigranti jako černé stíny.

"Z města vycházejí pěšky, ale pak jejich přepravují cikánští mafiáni na autobusech.", - Říká taxikář Viktor. "My nesmíme převážet imigrantů. Policie už zabavila 5 aut z našeho vozového parku. Ale Cikáni si dělají co chtějí. Jsou hlavní převaděči uprchlíků na celé balkánské trase.

Cikáni přivázejí uprchlíky téměř úplně k hranici a pak je vedou přes les do Maďarska stezkami, které znají jen oni. Vše začalo v lednu. Lidé začali přibývat organizovaně, každý den. A proud stále roste. Pokud mám říct pravdu, je to hrozné. Co bude s námi? "

Velké stěhování národů

V roce 2015 vybuchla Evropa. To, co se začínalo jako tenoučký potůček imigrace, se najednou změnilo na velkou lidskou vlnu, která může smést útulnou, čistoučké Evropu. Ke dvěma procházejícím trasám přes Gibraltar do Španělska a přes Středozemní moře do italské Lampedusy se přidala nová - pohodlná a bezpečná, balkánská trasa.

Nejprve z tureckého Izmiru po řecké ostrovy (první obětí se stal slavný ostrov Lesbos. Řekové mi vyprávěli, že Turci všemožně pomáhají imigrantům. Říká se, že Turecko úmyslně sponzoruje uprchlíky a doslova jejich postrkuje do mezinárodních vod.)

Pak Atény, Makedonie, Srbsko, Maďarsko, a pak se proud rozděluje na dvě části - Rakousko a Německo nebo Slovensko a Česko. Dokonce Anglie, která s pocitem nadřazenosti bombardovala nešťastnou Libyi, najednou zjistila, že ani ostrovní poloha ji nezachrání od nájezdu.

Tunel pod La Manche každý den dobývají naštvaní uprchlíci. A v Německu musel stát příbrat na pomoc armádu, která poskytnout imigrantům stany a ochranu od rozzuřených místních obyvatel.

Od ledna po červenec jen balkánskou cestou prošlo sto tisíc lidí. Sociologové předpovídají, že na konci roku je bude už 250 tisíc. A příští rok slibují katastrofu.

Nejednou jsem pracovala v ohniscích konfliktních situací a během svého života jsem viděla ohromné množství uprchlíků. Plačící ženy v domácích oděvech as bosýma nohama v pantoflích, ufnukané děti v obnošených šatech, muže s kamennými tvářemi, špatných od vlastní bezmocnosti. Byli vděční za láhev vody, kousek chleba, nevelkou finanční pomoc. Ale tito uprchlíci mě šokovali svým okázalým vnějším blahobytem a schopností rychle zavádět svá pravidla.

Utečenci v Bělehrade

Park v Bělehradě u autobusového nádraží. Vypadá tak, jak nyní vypadají parky v mnoha evropských městech. Muži, umývající se ve fontánách, celé rodiny, sedící na trávě. Jakmile vstoupím na území parku, naproti mi jde skupina mladíků.

"Nemůžete tady fotografovat.", - Prohlašuje jeden z nich slušnou angličtinou a ukazuje na můj fotoaparát. "A to proč?", - zvolám a založím ruce v bok. "Park je veřejné místo, já jsem novinářka a dělám si svou práci." "Zde jsou naše ženy!" "No a co? Vaše ženy jsou všechny v hidžáb a zahalené od hlavy k patě. Pokud se jim nelíbí zdejší pravidla, mohou se vrátit."

Víte, že Bělehrad je hlavním městem pravoslavného křesťanského státu? A ženy tu chodí s odhalenými tvářemi? Kolik hodin jste v Bělehradě? "" Tři dny. ", - Odpovídá můj zmatený oponent. "A už tady zavádíte svá pravidla? Toto není vaše země. "

V tom okamžiku oba snižujeme hlas a uzavíráme příměří. Můj nový známý se jmenuje Chálid, je z Damašku, má 21 let. "Jsem skutečný Syřan.", - Říká s hrdostí. "Ne jako všichni tito ...", - pohrdavě ukazuje na lidi, kteří obsadili náměstí. "Proč je to důležité?", - Divím se. "Všichni tady lžou, že jsou ze Sýrie. Jednoduše Sýrie je nyní v módě. Píší o ní ve všech novinách. Nikoho nezajímají uprchlíci z Iráku, Afghánistánu, Libyi, Tunisu. Už i Afghánci se začaly vydávat za Syřany. " Chalid a jeho kamarádi utekli ze Sýrie, aby je nepovolali do armády.

"Proč mám bojovat za Assada? Raději půjdu do Německa. "" A proč nepožádáš o azyl v Řecku, Makedonii nebo ačkoli zde, v Srbsku? "" To jsou žebrácké země. ", - Pohrdavě krčí nos Chalid. "Netušil jsem, že Evropa je taka chudá. My v Sýrii jsme před válkou byli mnohem bohatší. "

Jen za cestu do Bělehradu jsem zaplatil převaděčům 3000 dolarů. A za cestu do Německa ještě třeba zaplatit půldruhé tisíce. Mám peníze. Mohu si zaplatit pětihvězdičkový hotel v Bělehradě, ale nepustí mě tam, protože místní úřady nám dají jen 72 hodin na pobyt v zemi. A moje registrace se dnes skončila.

Dokonce i zde, v parku, platím za sprchu a toaletu. Ale zato pak v Německu už bude všechno bezplatné: vzdělání, dávky, ubytování pro imigranty. Tam je dobře! Chci se přihlásit na ekonomickou fakultu. Jakmile se zabydlím, přivedu tam celou svou rodinu: dva bratry, otce, matku, babičku a tři sestry. "

Autorka s utečenci v Belehrade

Pět sympatických mladičkových žen v hidžábu se usalašilo na lavičce ve stínu pod košatým stromem, pod ochranou dvou zachmuřených mužů. "Salam alejkum", - pozdravím. "Hallo", - kamarádský odpovídají. Jedna z nich, Aiša, se ujímá role tlumočnice.

S obtížemi vybírající anglická slova mi vysvětluje, že jsou ze Sýrie, z Aleppa, a celá rodina jde do Německa. Putují už deset dní. V Německu nemají nikoho, ale slyšeli, že tam přijímají všechny uprchlíky. Peníze mají. Za cestování musela celá rodina zaplatit přes 20 tisíc dolarů.

Jejich matka má cukrovku, ale jsou přesvědčeni, že Němci ji musí léčit zdarma. Vdaná Betul mi ukazuje poraněné nohy. "To jsme především v noci překračovaly makedonskou hranici přes les.", - Vysvětluje. "Ty jsi krásná, protože máš bílou pokožku. Ale i já jsem byla krásná, dokud jsem se neopálila. Dívej. ", - Betul si vyhrnuje rukáv a mi ukazuje hranici mezi opálenou a bílou pokožkou. "Budu žít v Evropě a opět budu bílá. Na severu je méně slunce. "

Znovu opakuji, že uprchlíci v Bělehradě se absolutně nepodobají na syrské uprchlíky, které jsem viděla v Libanonu. Tam jsou lidé s opravdu tragickými osudy, lidé, kteří byli zbaveni všeho a pomalu umírají pod krutým sluncem v přeplněných táborech, o které se nikdo nestará. Ti, kteří se teď dostali do Evropy - ti jsou jejich elita, která pomoc nepotřebuje. Mají už své peníze a mají své plány.

Utečenci v lese při srbsko-maďarské hranici

Jak se snadno stát uprchlíkem¹

¹ Možná jste rovněž zaznamenali v médiích i hovorech lidí pojmový zmatek, když se mluví o běžencích. Není náhodou, že UNHCR organizace OSN zabývající se uprchlíky publikovala článek, který informuje o rozdílu mezi imigrantem a uprchlíkem. To je důležité především pro samotné běžence, jaká má kdo práva. V krátkosti toto shrňme. Imigrant je ten, kdo se stěhuje z místa na místo, a to bez ohledu, zda je to uvnitř jedné země nebo do zahraničí. Zpravidla se jedná o lidi, kteří se dobrovolně stěhují z rodinných nebo pracovních důvodů. Není to z důvodů ohrožení života, ale zejména pro zlepšení životní úrovně. Uprchlík je ten, kdo odchodem z místa svého pobytu prchá před ozbrojeným konfliktem nebo pronásledováním. Uprchlíci jsou chráněni ženevskou konvencí z roku 1951. Uprchlík se stává člověk, který pro svůj rasový původ, náboženství, politické přesvědčení nebo příslušnost k určité společenské skupině je nucen opustit svůj domov.

Brzy ráno z maďarského lesa nedaleko od městečka Ásotthalom vycházejí přímo na cestu skupiny snědých lidí s batohy na ramenou. Všichni nelegálně překročili v noci hranici a nyní se nemají čeho bát. Výborně se orientují pomocí GPS ve svých telefonech. Jejich hlavním úkolem je potkat prvního policistu a předložit mu tabulku s anglickým nápisem "asylum", pokud v jejich skupině není nikdo, kdo mluví anglicky.

Oficiálním jazykem se to nazývá "*projev vůle požádat o azyl*". Tímto okamžikem jim vzniká právo na 72-hodinový pobyt v zemi. A nejen to. Na postel v centru pro uprchlíky, bezplatné stravování třikrát denně, použitý oděv a obuv a bezplatné jízdenky na vlaky v celé zemi.

Zoltán, vysoký mladík s vypracovanými svaly v maskáčích, mě přivádí do jednoho z uprchlických táborů. Zoltán patří ke skupině maďarských dobrovolníků, národně (nebo patrioticky) naladěných, kteří ochraňují hranici a silou se pokoušejí bránit průniku uprchlíků. Není policista a ve skutečnosti nemá žádné pravomoci. Ale špatně obejdou ti uprchlíci, kteří se dostanou do rukou jeho organizace. V lepším případě je vykopnou zpět přes hranici.

Utečenci v lese pri srbsko-maďarskej hranici

Na lesní louce pod ochranou policistů pohodlně rozložili uprchlíci z více zemí. Jeden z nich, mladý Afghánec Ammanula, mi vypráví, že dva a půl měsíce putoval z Kunduz přes Írán a Turecko, spolu se svými přáteli, v naději, že se usídli v Německu. Ukazuje mi mozoly na nohou, potvrzující jeho slova.

Vedle se rozložila skupina mladých Syřanů, kteří vypadají úplně evropský. Blondýni se světlými očima, plynule mluvící anglicky. Spolu s nimi vyzývavě zrzavá mladá žena, kouřící jednu cigaretu za druhou. Ona, jakož i její přátelé, je Syřanka - sunnitka, se ale drží směle uprostřed žen v hidžábu.

Všichni jsou rozhodnutí doputovat do Švédska. Rusovlásku znepokojuje to, že všem jim vzali otisky prstů. "Slyšela jsem, že nás mohou hned vrátit do Maďarska, i když se dostaneme do Švédska. Je to nová dohoda mezi Schengenského prostoru zeměmi. Kde ti při vjezdu vzali otisky prstů, tam máš zůstat." (Má naprostou pravdu, ale uklidňuje ji, že dohoda je zatím jen na papíře.)

Černý Idlib Džammú se dvěma dětmi se mě ptá, kdy po ně přijde autobus a odveze je na místo odpočinku. Je mimořádně nespokojený s takovou "neorganizovaností". Je těžké uvěřit, že tento člověk

minulou noc nelegálně překročil hranici. Chová se jako pasažér na autobusové zastávce, podrážděný tím, že autobusy z nějaké příčiny nejdou podle jízdního řádu.

Žádá, abych si promluvila s policisty. A ti jsou velmi unaveni od proudu uprchlíků. "Nemáme už dopravní prostředky, abychom je všechny převážali do Szegedu na železniční stanici. Od rána odjelo šest plných autobusů. Čekáme, kdy se vrátí, aby odvezli ostatní. "

Utečenci v Segedíne

Vítejte

Maďarské město Segedín. Železniční stanice. Dřevěný domek, kde už je vše hotové pro příjem uprchlíků pomocí dobrovolníků z charitativní organizace. Voda, ovoce, sendviče a "halal čorba" (pro muslimy přípustná masová polévka).

"Proč je halal?", - Ptám se tučné, ošklivé, ale dobrácké ženy, která zametá chodník před domečkem. "Copak si uprchlíci nemají zvykat na podmínky života v Evropě?" "Samozřejmě, že ne!", - Rozhořčuje se. "Může to urazit jejich náboženské citění. Jsou velmi zranitelní ". Nenápadně zjišťuji, že dobrovolnice není vdaná, stejně jako většina "dobrovolnic", ale pro ni je "služba nešťastným lidem" zdrojem radosti a nadšení.

Pro uprchlíky jsou připraveny biozáchody, sprchy, vodní ventilátory kvůli osvěžení, bezplatný internet a podrobné instrukce, jak se mají chovat při styku se státními orgány. Vše je blyštivě čisté, na podnose jsou uložena jablka, obličeje dobrovolníků září od radosti z nadcházejícího setkání se svými "oběťmi".

Obr. Ženy, dobrovolnice, které pomáhají uprchlíkům, jsou pro ně "bláznivé stařeny"

Prokletí Kaddáfiho se naplňuje

Obr. Ne všichni tito migranti, hledající v Evropské unii lepší život, jsou těmi, za koho se vydávají. Jsou mezi nimi skutečně strádající, pronásledovaní lidé, ale nalezneme tu i mladé lidi, kteří ze skupiny vyčnívají, lidi s vojenským držením těla. Nemají v očích strach a odevzdanost, jako ostatní. Jsou klidní a sebevědomí a pravděpodobně konají podle dříve schváleného programu.

To, co se pak děje, mě uráží do hloubky duše. U stanice zastaví několik autobusů, maximálně nabitých mladými muži. Vycházející na ulici, okamžitě začínají telefonovat a připojovat k internetu módní gadgety.

Jakoby mimochodem, bez povšimnutí rozrušených, zardělé "dobrovolnic", si berou láhve s vodou, sendviče, talíře s polévkou. Dokonce neřeknou ani "Děkuji!"

"Jsou to bláznivé stařeny", - dělí se o své dojmy Džunet z Pákistánu. "Proč na ně děti nebo vnuci nedávají pozor? Proč je pouštět jen tak na ulici? Všude, kam jsme přišli, nás vítaly tyto bláznivé ženy."

Vzteky mi vyrazí dech a vybuchnu: "Dělají to z dobročinnosti! Aby vám pomohli! "Džunet se trochu zastydí:" Vždyť já vím, že jsou dobré. Ale kde mají muže? Copak se to patří, aby se staré ženy toulaly večer po ulicích a stýkaly se s mladými muži? Prošli jsme přes celou Evropu, a jsou zde opravdu divní lidé.

Obr. Ještě na jaře tento člověk bojoval na straně ISIL. A dnes je Lait al Saleh „běžencem“, který dorazil ve skupině migrantů na řecký ostrov Kos. Samozřejmě, že takoví jako on, se neusazují v Řecku, Maďarsku, Bulharsku a dalších chudých východních zemích. Ti všichni potřebují Německo, v krajním případě Rakousko. Přes 4 tisíce bojovníků radikální skupiny Islámský stát tajně pronikly do západních zemí jako uprchlíci. V neděli o tom informoval britský list Sunday Express s odvoláním na slova agenta IS. Agent hovořil o realizované tajné operaci a potvrdil, že tisíce „vycvičených bojovníků IS se v dané chvíli nacházejí v Evropské unii“. IS zřejmě tajně převáží ozbrojené bojovníky přes hranice s Tureckem a odtud je posílá dál do evropských zemí. Je tu otázka – proč. Bojím se, že odpovědi na tyto otázky začneme dostávat už v blízké budoucnosti.

Dokonce jsme viděli mladé ženy, které nám rozdávali obložené chleby. Byly téměř svlečené a všechny už měly po dvacítce. Takové staré se už v Pákistánu nevydají. A ty jsi proč sama? Kde máš muže? ""Dva kroky od tebe", - říkám pomstychtivě. "Fotografuje."

Křehký Džunet hodí pohled na impozantní postavu mého muže, chorvatského novináře, a hned mění tón. "Tak je to správně.", - Schvaluje. "Ženy nelze nechávat samy". Ale pak se zalekne. "Jen ať mě nefotografujete. Zakazují to. Musím ještě projít přes tolik hranic. Chci jít do Londýna, protože tam je mnoho Pákistánců. Když se dostanu do Anglie, zavolám k sobě své dvě sestry, a nedovolím jim bez doprovodu vyjít na ulici.

Mladší (která má již čtrnáct let) již má v Anglii vhodného ženicha. Ačkoli bude druhá žena, ale bude ženou solidního člověka. "" Ale vždyť v Anglii nikdo tuto svatbu nezaregistruje. "- Rozhořčil se.

"Ani netřeba. Pro nás je hlavní požehnání Alláha v mešitě. A kromě toho je to výhodné. Když přijdou děti, pro Angličany bude nezletilou opuštěnou matkou. Neumíš si představit, kolik jí budou platit peněz. I medicína, doprava, jídlo, vzdělání - všechno bude bezplatné. Angličané jsou naši bývalí kolonizátoři. Za všechno zaplatí. Inšalláh! "

[Autorka u plotu, oddělujícím Srbsko od Maďarska]

"Velký" maďarský plot

Srbsko-maďarská hranice. Stojím před impozantním plotem o výšce čtyř metrů, který se má táhnout 175 kilometrů. Je to už slavný maďarský plot, který má oddělit Maďarsko od nájezdu imigrantů. Zatím není dostavěn a uprchlíci procházejí hranici každou noc.

Při "velkém" maďarském plotě, který staví Maďarsko, aby se chránila před přílivem uprchlíků. "Podivný pocit.", - Říká Veronika, pracovnice radnice z malého městečka Ásotthalom. "Nikdy jsem si nemyslela, že moje země bude žít za ostnatým drátem. Akorát nevíš, z které strany je vězení. "Plot je obtočený NATOvským žiletkovým drátem, který snadno pořeže pokožku.

"Všechny mocné nevládní organizace protestovaly.", - Oznamuje Veronika. "Ano, mohou zde být oběti.", - Souhlasím, když si představím, jak se v noci v ocelovém sevření zraní a krvácejí uprchlíci.

"Chápete, vždyť se může ublížit ubohým divokým zvířatům.", - Objasňuje Veronika, a já s údivem hledím na její klidnou tvář, podozřívajúc ji z ironie. Ale ne, ironie tu není. "Tady žijící divoká prasata a jeleni už narazili na plot.", - Říká znepokojeně. "Vždyť se mohou pořezat." "Ano, to mohou. No a lidé si stále najdou nějakou cestu.", - Podotknu. "Podkopat to nebo vyřezou díru."

"Stačí v obchodě koupit dobrý švýcarský nůž.", - Říká člen maďarského parlamentu za stranu Jobbik Marton Gyöngyös. "Plot není překážka. Pokud imigrant prošel tisíce kilometrů, aby se dostal do Evropy, nebude pro něj problém obejít plot nebo koupit nůž. Může být, že ne hned, ale imigranti najdou řešení.

V Budapešti jsou všude. Ve veřejných parcích spí přímo na trávě. Nevíme, jaké mají nemoci, jaké viry přinášejí s sebou. Je to skutečná katastrofa! Před dvěma lety počet žádostí o azyl nepřesahoval dva tisíce. Ale letos jsme již koncem července dostali sto tisíc žádostí! Nemáme žádnou infrastrukturu, abychom se vyrovnali s takovým přílivem lidí!

Evropská unie nechce mluvit o reálných problémech. Byrokraté z Bruselu hovoří jen o ekonomických a sociálních příčinách nového stěhování národů. Ale pokud se chceme problému dostat na kořen, musíme pochopit, že základní příčinou je vnější politika Západu.

Zasahování do Severní Afriky a Blízkého východu, destabilizace takových zemí, jako Irák, Sýrie, Afghánistán, Tunis, Libanon, Egypt, Libye. A toto je jen začátek. Dosud nevíme, jaké množství uprchlíků k nám přijde z Ukrajiny, když tam nastane kolaps a ekonomická katastrofa (a to je jen otázkou času).

Evropa stále ještě tára o multikulturní politice, o toleranci, o právech uprchlíků. Ale Evropská unie je jako pacient, který neví, že je nemocný.

Pro Maďarsko je to urážka. Maďaři (stejně jako Češi, Slováci..) nikdy neměli koloniální minulost. Francie a Anglie platí za své zločiny. Kolonizovali východní národy a nyní se jejich bývalí otroci vracejí a žádají kompenzace. Ale my se nemáme za co stydět. ""Jste přesvědčeni, že se nemáte za co stydět? Poslouchejte příběh doktora Ahmada z Libye. "

"Nikdo není bez viny!"

S doktorem Ahmadem (tak se představil) jsem se seznámila v srbském pohraničním městečku Kaniža, v kavárně "Venezia". Najednou jsem upozornila na toho syna Afriky s tmavou lesklou tváří a tučnými odulými rty. Maska afrického boha. Pil pomalu kávu a kouřil cigaretu a já jsem koukala na jeho ruce, silné, krásné, s takovými přesnými, úspornými pohyby. Ruce chirurga. A uhodla jsem.

Představila jsem se a začali jsme si povídat. Mluvili jsme o "módních" a "nemódních" válkách, o tom, že všichni uprchlíci přesvědčují místních úředníky, že jsou ze Sýrie.

"Módní" války !, - směje se sarkasticky doktor Ahmad. "Vždyť máte pravdu. Evropa nechce slyšet o uprchlících z Iráku a Afghánistánu. Raději by si zacpali uši vatou! Ale ještě urážlivější reagují na uprchlíky z Libye. Vždyť právě Francie a Velká Británie bombardovaly mou zemi. Nyní se od nás odvracejí! Říkají - vždyť my jsme vám přece přinesli demokracii a vy jste nedokázali využít plody svobody! Vy, Libyjci, se máte stydět za to, že jste oklamali naše očekávání. Žel mi se, také jsem byl hlupák. Byla euforie, když svrhli Kaddáfího. Můj syn byl zapáleným chlapcem a obdivoval se revolucí, ale zemřel. "

Tvář doktora Ahmada zůstává klidná, když mluví o synovi. Fatalismus muslima a zdrženlivost obyvatele Východu. "Mám dvě dcery. Utekli jsme do Egypta téměř hned, když se začal chaos, opustili jsme hrob syna. Jsem lékař, ale práci na úrovni jsem si v Egyptě nenašel. Všude je konkurence. Cizince tam nemají rádi. Ale nechci vám vyprávět nudný příběh mých putování. Doufám, že v Evropě potvrdí můj diplom. Vím dobře anglicky. Možná budu mít štěstí. "

"Ale místní obyvatelé mají paniku z nájezdu!", - Říkám. "Řekové, Srbové, Maďaři, Slováci, Češi tvrdí, že si to nezasloužili! Není to jejich vina, že se celý Blízký Východ a Severní Afrika topí v krvi. "

"Jak to!", - Svolá doktor Ahmad a nažloutlé bílky jeho obrovských afrických očí se podlévají krví. "Nemám nic proti Srbům. ZATÍM. Ale Řecko, Maďarsko, Slovensko, Chorvatsko jsou členy NATO. Ano, oni nebombardovali mou zemi, ale snad nepřispívají do vojenského rozpočtu NATO? Neposílají snad své vojáky do Afghánistánu a Iráku?

Řekové, Srbové, Maďaři, Slováci, Češi tvrdí, že si to nezaslouží! Ale ani jim se nepodaří uniknout trestu. NATO zalilo krví celý Blízký Východ a nyní slabá Evropa, která vládu nad sebou předala americkému Satanovi, bude zničena. A naše ženy budou u vás rodit děti. Za pět let se tvář Evropy zcela změní. Netěší mě to. Vážím si velké evropské kultury a nechci, aby zde namísto kostelů stály minarety. Ale bude to tak. Je to odplata. Inšalláh! "

"Vinu musejí nést všichni"

"A má pravdu, ten váš doktor!", - Neočekávaně zvolá Marton Gyöngyös, člen maďarského parlamentu za stranu Jobbik, když jsem mu řekla příběh doktora Ahmada. "Maďarsko je člen EU a NATO. A když tato organizace vede agresivní politiku, aby zničili Sýrii, Tunis, Libyi, Irák, my nejsme povinni mlčet.

Jsme povinni rovnou říci našim spojencům: "Poslouchejte! Je to proti zájmům Evropy a proti zájmům naší země!

"Ano, neúčastnili jsme se na bombardování Iráku a Sýrie, ale naše mlčení - to je naše vina. Celý čas si myslím, že jsme udělali obrovskou chybu, když jsme se přidali k NATO. Na papíře jsme vstoupili do obranného svazu. Ale v praxi je Maďarsko členem agresivní útočné organizace, která ničí Blízký Východ a provokuje Rusko v situaci na Ukrajině.

Evropští vůdci jsou nebo hlupáci nebo zrádci. Ačkoli, když se z materiálů Wikileaks dozvíš o tom, že dokonce Merkelová se nachází pod neustálým dohledem amerických tajných služeb, pochopíš: většina evropských lídrů je být obětí vydírání. "

Autorka s bývalým mistrem zahraničních věcí Srbska Živadinom Jovanović

Živadin Jovanović bývalý ministr zahraničních věcí Srbska, patří k těm lidem, kteří jasně vidí spojitost minulosti s přítomností.

"Nová zničující vlna migrace je následkem imperialistické politiky Západu.", - Tvrdí. "Vše začalo v Srbsku, po rozbití Jugoslávie a NATOvském bombardování Srbska. Právě zde byl učiněn první krok k útoku na Somálsko, Súdán, Afghánistán, Irák - pod záminkou boje s terorismem nebo ochrany práv

člověka. Amerika se vždy drží politiky chaosu, která jí dá do rukou kontrolu nad přírodními zdroji, strategickými liniemi komunikací a pohybem lidí, drog a zbraní.

Následky dopadají na Evropu, ale Evropská unie není ani tak spojencem USA, jako spíše soupeřem. Vždyť proč Amerika přinutila Evropskou unii účastnit se všech vojenských operací, sponzorovanými USA, počínaje válkou proti Jugoslávii? Ve skutečnosti Evropané bojují sami proti sobě.

Útok na Libyi byl barbarstvím, symbolem jehož se stala děsivě krutá vražda Kaddáfího. Nyní jsme získali obrovské nekontrolované území s rozmachem banditismu. Válka v Libyi obnažila pravou tvář Západu - egoistickou a nekoloniální.

Viděli jsme Francii, trpící komplexem méněcennosti, které dávno ztratilo prestiž, a Sarkozyho, hrajícího se na Napoleona. Uviděli jsme Británii, která má obrovské koloniální historické zkušenosti, ale nemá dostatek vojenské moci.

Právě Angličané často vystupují jako provokatéři konfliktů, pokoušeje se spojit své ambice bývalé impéria s americkou mocí a silou. Nyní i Angličané, i Francouzi sborově křičí, že je třeba něco dělat s imigranty. Ale vždyť tu jde o klasický bumerangový efekt.

Ano, vybuchla imigrační bomba, ale příčiny výbuchu jsou složitější, než se zdá na první pohled. Jdou k nám mladí, vzdělaní muži, a s penězi. Všechna moderní kadeřnictví v Bělehradě jsou přeplněná lidmi z Blízkého východu. Do drahých chemických čistíren nosí celé pytle oděvů. Zcela evidentně jim někdo finančně pomáhá.

Policie už přiznala, že mezi imigranty jsou extremisté. Vše, co policie může udělat, však je, že jim vezme otisky prstů. Před námi jsou takzvaní "spící terorosti". Když bude třeba, "proberou" je a Evropu zachvátí vlna teroru. "

Obr. Pět mužů se pokusilo překročit bulharsko-makedonské hranice s videi zobrazujícími stínání hlav a propagandou Islámského státu v jejich mobilech. Teroristé se vydávali za uprchlíky

Panika na Balkáně!

[

Makedonie. V zemi je vyhlášen mimořádný stav. Úplný chaos na řecko-makedonské hranici. Policie zablokovala všechny přechody a umisťuje ostnaté dráty. Uprchlíci šli do útoku. Policisté museli použít slzný plyn a na pomoc povolali armádu. Uprchlíci si lehají na koleje, kvůli čemuž je přerušeno železniční spojení s Řeckem a Makedonií. V neutrálním pásmu uvízly tisíce lidí. Makedonci obviňují řeckou policii z toho, že nekoná a pokouší se vytisknout cizinců z Řecka.

Uprchlíci v Srbsku

Srbsko. Vláda mluví o humanitární krizi. Uprchlíků je již kolem 80 tisíc a měst v imigračních střediscích stačí jen na pár tisíců. Přestože samotní uprchlíci vůbec nechtějí zůstat v Srbsku (je to známý chyták: vyjádřit vůli požádat o azyl, ale nenapsat oficiální žádost), ale zpřísnění kontroly na

maďarské hranici jejich staví do bezvýchodné situace. Zemřel první Srb, nakažený západonilskou horečkou.

Uprchlíci v Chorvatsku

Chorvatsko. Ponořené do starostí o letní turistiku se Chorvatsko najednou probralo a spanikařilo, odhaluje, že uprchlíci se pokoušejí projít přes srbsko-chorvatskou hranici. Má to logiku: na hranici Chorvatska a Slovinska (Schengenského prostoru zóna) jsou husté lesy, přes které někdy Cikáni prováděli Čiňany.

A za Slovinskem začíná bohaté Rakousko² a hranice mezi nimi není. V samotném Chorvatsku se našlo mezi neoliberální nemálo "užitečných idiotů", kteří vyzývají spoluobčany otevřít svá srdce i dveře blízkovýchodním imigrantům. Neoliberální noviny Jutarnji list již navrhli místa, kde je možné umístit uprchlíky v překrásném Chorvatsku - v opuštěných vojenských kasárnách v Pule, Varaždinu, Karlovcí, v Dalmácii. A dokonce v opuštěném paláci Esterházy nedaleko od čarokrásného Iloku.

Ale maličké, do sebe pohroužené Chorvatsko nedávno zažilo šok: v Káhiře před měsícem teroristé z Islámského státu zajali občana Chorvatska a odřízli mu hlavu. Fotografie byla zveřejněna na internetu. 30-letý otec dvou dětí na ní drží v rukou vlastní hlavu.

Dá se pochopit, že předpokládaný nájezd cizinců přivedl místní obyvatelstvo do hysterie. Nedávno se na internetu objevil plakát:

"Drazí imigranti! Vítejte v Chorvatsku! Není práce, není peněz, není budoucnosti. Prosíme, pokračujte do Slovinska. Děkujeme. "

² Imigrace je zlo, které zničí i Českou republiku. Současná vláda svoji neschopnost a špatné ekonomické výsledky nakonec svede na uprchlickou vlnu. „Je až neuvěřitelné, jak současná vláda plýtvá a rozhazuje. Tu na uprchlíky, tu na nové úředníky atd. . Na druhou stranu čteme, že 1/3 dětí hladoví, protože nemají na obědy, zavírají se klokánky, sbírají se víčka pro záchranu českých dětí, jako by byl český občan méněcenný,“ Náklady na nově předepsaných **2978 uprchlíků pro ČR se rovnají nákladům na 7836 českých důchodců.** Po tzv. scelování rodin to může znamenat katastrofu.

profesor Branislav Đorđević

"Zapomeňte na Evropu, kterou jste někdy znali", -

s hořkostí říká ředitel srbského Institutu mezinárodní politiky a ekonomiky, profesor Branislav Đorđević. "Evropu svírají muslimské geopolitické kleště: ze strany Španělska, Itálie a Balkánu. Dokonce v Bukurešti, kde prakticky nejsou muslimové byla za prostředky Turecka postavena největší mešita v Evropě. Nedával byla na Balkáně Victoria Nuland, která v interview prohlásila: "na porážku islámského státu potřebují USA 5 až 10 let"? Jsem bývalý voják. Aby byl zničen Islámský stát, není třeba čas, ale rozhodnost. Ptáte se, pro koho je výhodný chaos na Blízkém Východě? Jen si spočítejte, kolik lidí v USA pracuje v vojensko-průmyslovém komplexu? Přímou nebo nepřímou. Spočítejte členy jejich rodin. A kolik voličů je podporuje?

Aby vojenský průmysl vydělával, je třeba spotřebovat již hotové zbraně. A nutno vyzkoušet nové. Nemůžete tolik vyrábět. Je to nejlepší byznys na světě. Větší než plyn a ropa. A druhá otázka:

"Potřebuje Amerika silnou Evropu? "

"Samozřejmě, že ne.", - Říkám. "Takže: kdo je hlavní viník?" Nejsmutnější na práci novináře je, když v okamžiku, kdy kladete otázku, už víte odpověď, a víte, proč vám člověk nemůže odpovědět přímo. Doktor Branislav Đorđević, ředitel institutu, který pravidelně navštěvují vyslanci Evropské unie, je v svých komentářích ostražitý. "Všechny nás sleduje Velký Bratr. Víte, jak se jmenuje. Nač se ptáte? "

Jeden americký redaktor ve svém článku m.j. píše: "Kdyby USA znaly jiný způsob, jak si udržet světovou moc, než je válka, dávno by ho použily. Ale protože k oslabení

Ruska a ke kontrole Číny tak, aby se rozvíjela jen tolik, kolik jí bude dovoleno, nevede jiná cesta, než kontrola nad světovými energetickými zdroji a základny NATO co nejbližší ruských a čínských hranic, stojí svět před velikou válkou k udržení hegemonie petrodolaru“. Chceš ropu, kup si dolar, jinak si ani neškrtněš.

A to platí a bude ještě tvrději platit i pro Evropu, protože ta se plně vložila do služeb USA.

Článek vyšel na <http://je-to-inak.livejournal.com>.

Pozn.-----

Ale úplně na začátku je vina stále stejných zemí

Úplně na začátku je vina zemí USA, Saúdská Arábie, Katar, Turecko, Anglie či Francie, které terorizují okolní svět a podporou terorismu nechávají za sebou jen spoušť a chaos a které podporou radikálů a fanatických extrémistů vytvářejí uprchlickou tsunami. A je příznačné, že právě Amerika, Saúdská Arábie, Katar odmítají jakoukoli účast na řešení tohoto exodu - tedy nějaká účast tam je, třeba přitvrdit, uprchlíků a obětí tohoto novodobého stěhování národů je zřejmě stále málo.

Ten chvat je už neutajitelný. Jako by se muselo něco stihnout a už hořel termín. Tlačí se na co nejmasovější příliv „uprchlíků“ do zemí unie. Vyhlašují se výzvy o přijímání „všech“. Vypravují se pro ně vlaky, hartusí se na státy, co tu záplavu nejrůznějšími způsoby „zbytečně zdržují“. Vojenské lodi se posílají lovit až do líbijských výsostných vod, jen aby přisun nevyschl. Proč?

Jednak už tenhle model zjevně narazil na své limity. Lidé, a zejména pak lidé v Nejpokročilejších zemích unie (rozuměj těch, co už to praktikují nejdéle) si začínali změn svých zemí všímat a jejich odpor a nespokojené mrmlání postoupilo až na pokraj otevřené vzpoury. Elitám je už delší dobu jasné, že v následujících volbách, pokud ještě budou a budou alespoň trochu demokratické, mohou být smeteny. Proto je třeba, dokud to ještě jde, postavit občana před hotovou věc. Vše musí být završeno přijetím stále tajně připravované smlouvy TTIP a CETA a učinit změny Evropy nevratnými.

„Tento exodus Arabů a černochoů do Evropy je záměrně načasován, protože zničení Evropy muslimskou imigrací musí být završeno přijetím stále tajně připravované smlouvy TTIP a CETA, jejíž podpis se má uskutečnit koncem tohoto roku. A tak se Evropa „baví“ uprchlickými vlnami a tento důležitý fakt lidem uniká. Německé občanské organizace pořádají 10. října v Berlíně obrovskou demonstraci proti podpisu této smlouvy, mají zajištěny speciální vlaky ze všech krajů Německa do Berlína. Již dnes organizují výrobu transparentů a aktivují oblastní aktivisty k organizaci protestu. Je velkou chybou, že se o to u nás nikdo nezajímá.

Všimněte si polohy Izraele

Obr. Izraelský premiér Benjamin Netanjahu absolutně odmítá přijmout syrské uprchlíky z válkou zmítané sousední Sýrie. Řekl, že jeho země je příliš malá na to, aby se běženců ujala. "Izrael je ale příliš malou zemí," řekl pravicový premiér s tím, že pokud by se jeho vláda ujala arabských uprchlíků, byla by tím v Izraeli narušena demografická rovnováha.

A na úplný závěr:

na poslední mapě [zde] si všimněte polohy Izraele. V USA a v Evropě je hotovo, v Africe také, už zbývá dostat pod kontrolu jen malý kousek světa na té mapě. Všechna „konspirační“ povídání o Velkém Izraeli a o anglo-americko-sionistickém propojení možná už se nebudou jevit tak konspiračními. Účelem je mj. osvětlit, jak si jedna země dělá s celým světem co chce. A pro své zájmy používá stále stejný scénář:

- ° „Udělat problém a pak řešit problém“, či
- ° „Využít, použít a odkopnout“,

až jsme ve finále všichni oběťmi. Všechno světové dění jsou jen kamínky v mozaice jedné celosvětové moci.

Bůh ochraňuj svět!